

דעתו לפי המלכה יהודה שזר

א' דה"ל ס"ט

סיון תש"ח

באור הלכה

א' ש"ד ג"ו ס"ט ודאור הלכה

ב' תורת הוציא - ל' הוציא

ג' א"ל נ"ד א"ו - א"ל

ד' ה"ן פ"א

ה' נדק"ו

ו' כתיב תלמוד ל' ח"ס ק"ל ח"ס ק"ל

ז' א"ל נ"ד א"ו - א"ל

"בעי רב פפא ישיר לקדושין או לא

בעי רב פפא ישיר לפאה או אין יד לפאה

ישיר יד לצדקה או אין יד לצדקה היכי דמי אילימא

נדק"ו - נ"ד א"ו - א"ל
גילוי השם

ג' יד לנדק. קשה לי הא כ"ן לט"ל ד"ס בעי ר"פ כתב הא דמינני בקדושין ולא ינסי' כמה מיניו מנדיים דלמא מדיים חמירי. דלפי' דנכורא כעלמא חיילא משלי' בקדושין איכ' מאי מספקא ליה הכא נדקס סא דקס ומתסס דבינור שפיר יס ללמוד מנדיים בה"רן ד"ס ולטען סלכס כו' ד"ס די לנדקס. ע"י כ"ן ס"ק דקידושין ד' רח ע"כ:

א' תורת הוציא

ב' א"ל נ"ד א"ו - א"ל

בעי רב פפא יס יד לקדושין וכו'. אפי' ביד מוכח קמיבעיה ליה מי אמרין נהי דלא חתרו לא ידוע כהדיא גמירין כמה מניע מנדיים או א"ן יד ודלפי' מוכיח מנדיים שא"י חמירי דלפי' דנכורא כעלמא חיילא משלי' בקדושין סה"ן לריכין איזה מעטס כסף או סטר או כחש:

כתיב תלמוד ל' ח"ס ק"ל ח"ס ק"ל
מדוע מרן הגר"ח קנייבסקי שליט"א מברך בראשי תיבות ב"ה?

היה זה בחול המועד סוכות תשע"ג כאשר עלו ובאו המוני בית ישראל לרבינו שליט"א לקיים מצוות הקבלת פני רבו ברגל ולהתברך מפיו בברכת התג, כאתד מימי תול המעור ישב רבינו וקיבל את הבאים, במשך שעות ארוכות עברו לפניו אלפי אנשים וסוף הממלאים את ביתו ורבינו שומע את אלפי הבקשות לברכה ומברך ומאחל בקצרה "ברכה והצלחה" כדרכו, לאחר כמה שעות נגעלה הדלת כדי שרבינו יוכל לנוח מעט. כששב רבינו לקבל את הקהל, שמענו שמברך את הקהל בקיצור גמירין, ובמקום שהיה רגיל לברך בברכת "ברכה והצלחה", התחיל לברך במילה אחת "ב"ויה", בתחילה היה נראה כי כדי לזרו ולקצר את המוני האנשים עושה כן, אך מאז ועד היום ממשיך רבינו לברך כמעט את כל מי שמבקש את ברכתו, ועונה "ב"ויה", רק פעמים בודדות עונה "ברכה והצלחה". כאחד הפעמים שאלו לרבינו שליט"א למה מקצר כל כך בברכתו, הלא יש ענין גדול לברך כל אדם מישראל, ונאמר ואברכה מברכך, והראה רבינו את דברי הרמב"ם בהלכות דעות פ"ב ה"ד שכותב, "לעולם ירבה אדם בשחיקה, ולא ידבר אלא או בדבר חכמה, או בדברים שצריך להם לחיי גופו וכו', וכן בדברי חורה ובדברי חכמה, יהיו דברי החכם מעטים וענייניהם מרובים, והוא שצו חכמים, ואמרו לעולם ישנה אדם לחלמירו דרך קצרה" וכו', (יש לציין שבמכתבים תמיד היה רבינו כותב ב"ה במשך כל השנים). והוסיפו לשאול, למה כששואלים מרינו ברכה לרפואה עונה "רפואה שלמה" ואינו מקצר "רפוי"ש", ואמר רבינו מניה וביה "כי הרפואה צריכה להיות שלמה, לכן לא מטטיק רפוי"ש, וצריך לומר מלא רפואה שלמה, אבל ברכה והצלחה היא אותה כרכה גם בקיצור של ב"ה".